

عنوان مقاله:

بررسی ماهیت تحول از منظر معنا گراییی ساختار گرایی و پسا ساختار گرایی و دلالت های آن بر تعلیم و تربیت

محل انتشار:

چهارمین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

احمد سلحشور - استادیار دانشگاه بوعلی سینا دانشکده ادبیات گروه علوم تربیتی

مصطفی کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تاریخ و فلسفه ی آموزش و پرورش دانشگاه بوعلی سینا همدان

معصومه ختکدار - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تاریخ و فلسفه ی آموزش و پرورش دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت نه تنها درعینیت بخشیدن به زندگی مادی و معنوی فرد متوقف و محدود نمی شود بلکه تمام شئون اجتماعی او را دربرمیگیرد و ازاین طریق باعث رشد و تحول اساسی جامعه میگردد ازانجا که تعلیم و تربیت با انتقال اطلاعات جامعه زبانی مفاد و محتوای متون تربیتی و تعاملات تربیتی سروکار دارد با معناگرایی ارتباط می یابد از مفاهیم اساسی که در همه مکاتب ساختارگرایی و پساساختارگرایی حفظ شده میتوان نشانه و معنا را به عنوان مهمترین آنها نام برد قیطوری 1387 معنایی گرایی مطالعه رفتار انسان است که در ابعاد اجتماعی زبان تمرکز می یابد باتوجه به اینکه هر متن یا کلام تربیتی اطلاعات و دانسته های فراوانی در خود نهفته دارد باید با آن به عنوان موضوعی شناخت برخورد کرد میثمی 1386 معناگرایی در پی کشف چگونگی سازماندهی این دانسته ها و بررسی تاثیر معنایی آنها در است این موضوع از آن جنبه حائز اهمیت است که آشنایی با نظریات تربیتی گوناگون برای سیاست گذاران طراحان و جریان فعالیت های تربیتی قدرت انتخاب بیشتری فراهم می کند وامکان تجهیز آنان به رویکرد گزینشی در عرصه برنامه ریزی را میسر می سازد پورآذین 1391 پژوهش حاضر بر آن است تا با بررسی نقش نظریه معناگرایی در شکل گیری مفهوم تحول در معنا و پیامدهای آن را بر ایتعلیم و تربیت بیان کند بدین منظور ساختارگرایی و پساساختارگرایی به عنوان رویکردهای مهم این نظریه مورد بررسی قرار میگیرد

کلمات کلیدی:

تحول ، معناگرایی ، ساختارگرایی و پساساختارگرایی ، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336192>

